

Paa den ene Side af Midtergangen sad Bladreferenterne og dukkede sig over deres Papirer, paa den anden Side havde Repræsentanter for Egnens politiske Foreninger Plads tilligemed andre særlig indbudne, deriblandt Jægermesteren i sin Egenskab af Skovens Ejer og Fru Vilhelmine. Ogsaa til Fru Bertha havde man skaffet Plads her.

Lige nedenfor Talerstolen var der et Par Rækker faste Bænke, bestemte for gamle Folk men væsenlig optagne af nogle unge Københavnerne, der var kommen cyklende hertil fra Landliggerstederne ved Kysten. Overalt fra hele Fyens Land var Befolkningen strømmet til som til en Folkeforlystelse. En mægtig Vognpark dannede Ramme omkring Pladsen og strakte sig dybt ind i Skoven. Der var Købstadsfolk og Bønder og hvidklædte Damer med lange Tylssjaler. Der var Kommiser og Soldater, og der var skulende Landevejsbisser, der taknemlig erindrede Enslev som den Minister, der havde holdt sin Haand over den fattige Mands Snaps, forbedret Arrestforholdene og gjort Tvangsarbejdsanstalterne til selskabelige Opholdssteder med forskellig Underholdning.

Mødet begyndte med, at Balduin Hansen traadte frem og som Ungdomsforeningens Formand bød velkommen. Han var en lille midaldrende Mand med den fødte Folketalers Svada. Mens han talte, stod han fremoverbøjet med udadvendte Albuer og stemmede Hænderne mod Talerstolens Kant, og i denne Stilling ligesom stangede han Ordene ned i Hovedet paa Tilhørerne. Men pludselig rev han Hatten af, udbragte skrigende et Leve for Grundloven, dirigerede Hurraerne med den anden Haand, buk-